

Fiskeri med Aalegaarder for nær, ville stille andres Fiskeri med fritstaaende Aale-ruser under langt gunstigere Forhold end Tilfældet hidtil har været, har man, idet man iøvrigt skal henvide til den af Kommissionen afgivne Betænkning, optaget Kom-missionens Forslag uforandret som § 6 i nærværende Lovforslag, der i øvrigt med Undtagelse af sammes § 12 er overensstem-mende med det af Folketinget ved 3dje Be-handling den 28de Januar 1897 vedtagne Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri. Grun-den til at nærværende Lovforslag, bortset fra §§ 6 og 12 nu fremsættes i den af Folke-tinget i afvigte Rigsdagssamling vedtagne Af-fattelse, er den, at Behandlingen af dette Forslag efter at være oversendt fra Folke-tinget til Landstinget ikke inden Rigsdags-samlingens Slutning naaede længere end til 1ste Behandling i sidstnævnte Ting.

Idet man om de Grunde, paa hvilke Bestemmelserne i nærværende Lovforslags § 6 om Aalegaardsfiskeriet ere byggede, i det Hele kan henvide til Kommissionensbetænkning-ten, skal her kun med Hensyn til de i nøje Forbindelse med den foreslaaede Ordning af Aalegaardsfiskeriet staaende nye Bestemmelser i Forslagets § 12 bemærkes følgende:

Som det vil ses af Forslaget, gaar dettes Bestemmelser om Aalegaardsfiskeriet i § 6 ikkun ud paa at give Regler for For-holdet mellem Rystejernens Aalegaardsfiskeri og andres Fiskeri efter Ruseaal; det frem-gaar imidlertid af Kommissionensbetænkningen, at Kommissionen har forudsat, at der i For-bindelse med de nævnte Bestemmelser af Re-geringen vil blive foreslaaet Regler om For-holdet mellem Fiskeriet med Aalegaarder og med andre Redstaber, ikke tjenlige til Fangst af Ruseaal.

Hertil sigte de oven for nævnte ny Be-stemmelser i Forslagets § 12.

Som almindelig Regel har man ment at kunne bibeholde den i Folketingets Af-fattelse af § 12 indeholdte Bestemmelse om, at intet Fiskeredskab — Kroge undtagne — maa udsættes eller bruges nærmere et i Brug værende staaende Fiskeredskab eller Land-

dragningsbaad end 50 Favne fra Fangesiden. (Forslagets Punkt 1.)

Denne Regel kan dog kun være gæl-dende uden for det for Aalegaardene i Hen-hold til § 6 for Redstaber, tjenlige til Fangst af Vandreaal, fredede Areal. Inden for dette Areal maa der gælde andre Regler. Der kunde mulig være en Del, der talte for helt at forbyde Fiskeri ogsaa med Redstaber, der ikke ere tjenlige til Fangst af Ruseaal, paa det saaledes fredede Areal. Dette lader sig dog formentlig ikke gøre, idet der faktisk paa mange Steder drives et ikke ringe Fiskeri med andre Redstaber — Bundgarn, Torsterner, Redgarn — imellem Aalegaard-ene, men det vil for at forebygge, at det fredede Areal opfyldes saaledes med andre Redstaber, at Fiskeriet med Aalegaard-er stades, være nødvendigt her at fastsætte en større Afstand end den almindelige, i hvilken Redstaberne maa anbringes saavel i Forhold til Aalegaardene som til hinanden indbyrdes. Denne Afstand er i Forslagets Punkt 2 fastsat til 100 Favne, idet det samtidigt er forbudt at udsætte fritstaaende Ruser nær-mere til Vægsiden af Aalegaarder end 20 Favne, idet Udsætningen og Røgtningen af Aale-gaardene uden en saadan Bestemmelse vilde kunne generes temmelig betydeligt.

Fra denne Bestemmelse er ligesom i Punkt 1 gjort Undtagelse, for saa vidt an-gaar Kroge, der maa anses for uskadelige, og det samme gælder af samme Grund for Redstaber til Fangst af Hummer og Østers, og endvidere for Fiskeri med Silbevaad paa de hidtil benyttede Silbevaadcræststeder, hvor Vaaddene fra gammel Tid ere anvendte uden at stade andre. De anførte Bestemmelser i Forslaget ere derhos under Punkt 3, som forudsat af Kommissionen, supplerede med Forstrifter angaaende Retningen, i hvilken Fiskeredskaberne skulle udsættes, og endelig er der under samme Punkt givet en Definition af, hvilke Redstaber der maa anses for ikke tjenlige til Aalefiskeri; den i saa Henseende fastsatte Maksimalitet af $2\frac{1}{2}$ Tomme strakt Maal tillader formentlig selv en meget stor Ruseaal at passere Redstaberne.